

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚά Χρονικά

Τα σχολικά ατυχήματα
και η πρόληψή τους

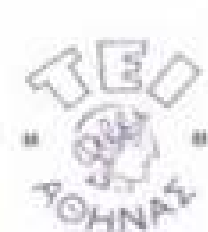
Ντετερμινισμός
και ελεύθερη βούληση

Εκπαίδευση, νέες τεχνολογίες,
καινοτομία ως μοχλός ανάπτυξης

ΤΕΥΧΟΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ
2011

26

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚά Χρονικά

Ιδιοκτησία	ΤΕΙ Αθήνας
Εκδότης	Δημήτριος Νίνος Πρόεδρος ΤΕΙ Αθήνας
Συντακτική Επιτροπή	Δημήτριος Νίνος Μιχαήλ Μπρατάκος Ιωάννης Χάλαρης Απόστολος Παπαποστόλου Γεώργιος Παννακόπουλος
Επιμέλεια έκδοσης	Ιφιγένεια Αναστασάκου Δώρα Φραγκούλη Δανάη Κονδύλη
Καλλιτεχνική Επιμέλεια έκδοσης	Έφη Παναγιωτίδη, efipanpan@yahoo.gr

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ

Πρόεδρος	Δημήτριος Νίνος
Αντιπρόεδρος	Μιχαήλ Μπρατάκος
Αντιπρόεδρος	Ιωάννης Χάλαρης
Διευθύντρια ΣΕΥΠ	Ζαμπία Βαρδάκη
Διευθυντής ΣΤΕΦ	Δήμος Τριάντης
Διευθυντής ΣΓΤΚΣ	Ζωή Γεωργιάδου
Διευθυντής ΣΔΟ	Γιώργος Παννακόπουλος
Διευθυντής ΣΤΕΤΡΟΔ	Γιώργος Αγγελούσης
Γενικός Γραμματέας	Ηλίας Οικονόμου
Γραμματέας Συμβουλίου	Αφροδίτη Λάσκαρη

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΩΝ

Πρόεδρος ΕΕ&Ε	Μιχαήλ Μπρατάκος Αντιπρόεδρος ΤΕΙ-Α
Αντιπρόεδρος	Ιωάννης Τσάκης
Μέλη ΕΕ&Ε	Αθανάσιος Νασιόπουλος Γεώργιος Παναγιάρης Διονύσιος Κάβουρας Ευαγγελία Πρωτόππαπα Περικλής Λύτρας
Γραμματέας ΕΕ&Ε	Ιφιγένεια Αναστασάκου

1. ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

ΣΕΛ. 4

2. ΘΕΣΜΙΚΑ

- Απάντηση σε δήλωση της Υπουργού ΠΔΒΜΘ κ. Άννας Διαμαντοπούλου

ΣΕΛ. 7

- Απάντηση του ΤΕΙ Αθήνας στην από 18-11-2011 ανακοίνωση της ΔΕ του ΤΕΕ

ΣΕΛ. 10

- Επιστολή προς την Υπουργό ΠΔΒΜΘ κ. Άννα Διαμαντοπούλου

ΣΕΛ.11

3. ΑΡΘΡΑ - ΑΠΟΨΕΙΣ

- **A. Καρμάς**

Ελεονώρα της Ακουϊτανίας -
Μια μεγάλη γυναικεία μορφή
στη Μεσαιωνική Ευρώπη

ΣΕΛ. 13

- **N. Χιωτίνης**

Η Ιστορία του Ανθρώπου ως αέναη
αναζήτηση κοσμικού νοήματος
και υπαρξιακής ελευθερίας

ΣΕΛ. 18

- **A. Νασιόπουλους**

Εκπαίδευση, Νέες Τεχνολογίες,
Καινοτομία ως μοχλός Ανάπτυξης

ΣΕΛ. 22

- **M. Βενετίκου**

Ντετερμινισμός και ελεύθερη βούληση
Είναι δυνατόν να ζούμε σε ντετερμινιστικό
κόσμο και όμως να αποφασίζουμε ελεύθερα;

ΣΕΛ. 28

- **Π. Μάντη**

Η σύμβαση του Οργανισμού
των Ηνωμένων Εθνών
για τα δικαιώματα του παιδιού

ΣΕΛ. 32

- **Γ. Γιαννακόπουλος**

Η τακτική της στρουθοκαμήλου

ΣΕΛ. 38

- **I. Μπουρής**

Ηλεκτρονική διαβούλευση στην βελτίωση
του προφίλ τμημάτων ΑΕΙ τεχνολογικού κύκλου:

Η περίπτωση του τμήματος Διοίκησης

Επιχειρήσεων του ΤΕΙ-Α

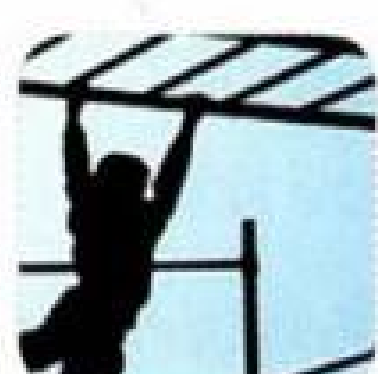
ΣΕΛ. 40

4. ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Παγκόσμια ημέρα ατόμων με αναπηρία

ΣΕΛ. 47

5. ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ

Τα σχολικά ατυχήματα
και η πρόληψή τους

ΣΕΛ. 49

6. ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΤΕΙ

Νέα του ΤΕΙ-Α

ΣΕΛ. 55

Νέα από τα Τμήματα

ΣΕΛ. 56

Νέα της Επιτροπής

Εκπαίδευσης και Ερευνών

ΣΕΛ. 80

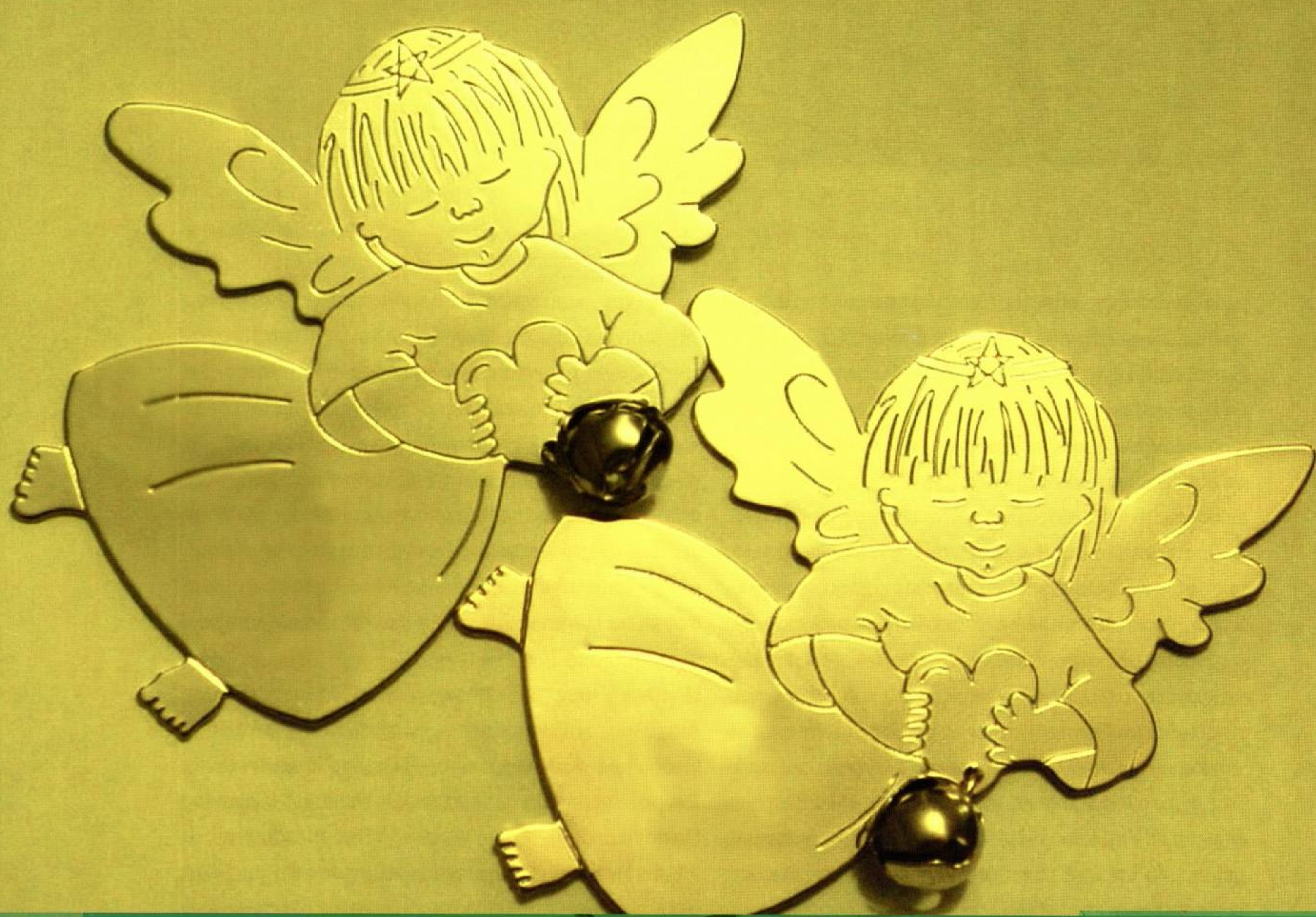
7. ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΣΕΛ. 96

8. ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

ΣΕΛ. 104

Ο Πρόεδρος
και το Συμβούλιο
του ΤΕΙ Αθήνας
σας εύχονται
η νέα χρονιά να είναι γεμάτη
**υγεία, χαρά
και
δημιουργία!**

3

ΑΡΘΡΑ ΑΠΟΨΕΙΣ

▪ **A. Καμμάς**

Ελεονώρα της Ακουϊτανίας - Μια μεγάλη
γυναικεία μορφή στη Μεσαιωνική Ευρώπη

▪ **N. Χιωτίνης**

Η Ιστορία του Ανθρώπου ως αέναη αναζήτηση
κοσμικού νοήματος και υπαρξιακής ελευθερίας

▪ **A. Νασιόπουλος**

Εκπαίδευση, Νέες Τεχνολογίες, Καινοτομία
ως μοχλός Ανάπτυξης

▪ **M. Βενετίκου**

Ντετερμινισμός και ελεύθερη βούληση
Είναι δυνατόν να ζούμε σε ντετερμινιστικό
κόσμο και όμως να αποφασίζουμε ελεύθερα;

▪ **Π. Μάντη**

Η σύμβαση του Οργανισμού των Ηνωμένων
Εθνών για τα δικαιώματα του παιδιού
United nations' convention on the
rights of the child (uncrc)

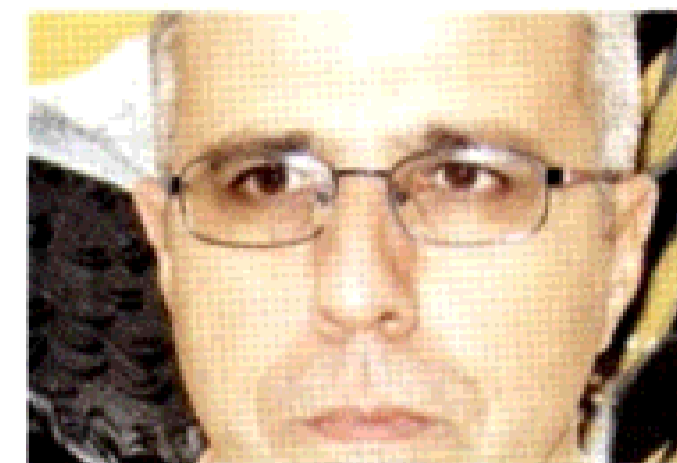
▪ **Γ. Γιαννακόπουλος**

Η τακτική της στρουθοκαμήλου

▪ **I. Μπουρής**

Ηλεκτρονική διαβούλευση στην βελτίωση
του προφίλ τμημάτων ΑΕΙ τεχνολογικού κύκλου:
Η περίπτωση του τμήματος Διοίκησης
Επιχειρήσεων του ΤΕΙ-Α

του Ν. Χιωτίνη*

Η Ιστορία του Ανθρώπου ως αέναη αναζήτηση κοσμικού νοήματος και υπαρξιακής ελευθερίας

Η διαδρομή των έμβιων όντων του πλανήτη μας στο χρόνο, ταυτίζεται με την προσπάθεια επιβίωσής τους, δηλαδή της συνέχισης της βιολογικής τους ύπαρξης. Η διαδρομή όμως του Ανθρώπου στο χρόνο, αυτό δηλ. που αποκαλούμε Ιστορία, συναρτάται με την αναζήτηση από αυτόν νοήματος Κόσμου και Ζωής, υπαρξιακή θέση και ρόλο, με στόχο την επέκταση της εμβέλειάς του, μη ανεχόμενος τον περιορισμό του στο στενό χώρο και χρόνο της λεγόμενης φυσικής του ζωής. Αυτή του η αναζήτηση νοήματος και ελευθερίας, η ιστορία αποδεικνύει πως αποτελούσε βιωτική του ανάγκη σε σημείο που δεν μπορεί να θεωρηθεί ξέχωρα από την ίδια του την βιολογική ύπαρξη: αυτή του δε η αναζήτηση υπαρξιακού νοήματος και ελευθερίας πέραν των στενών οριζόντων της βιολογικής του παρουσίας και εμβέλειας, ετίθετο ως πρώτης προτεραιότητας επιδίωξη, καθορίζουσα τις προτεραιότητες της ζωής του. Ενίοτε μάλιστα η ίδια του η βιολογική ζωή ετίθετο σε δεύτερη μοίρα, αν δεν υποτιμάτο ευθέως ως υποδεέστερης, αν όχι ευτελούς, αξίας. Που βρίσκεται σήμερα η ανθρωπότητα; Βρισκόμαστε ενώπιον μιας οπισθοχώρησης, της Ιστορίας όπως τη ξέραμε μέχρι σήμερα, κάτι που άλλωστε συχνά επανέρχεται ως εξαγγελία, αρχής

γενομένης από τον Hegel, ή κατ' ουσίαν δεν έχει τίποτε αλλάξει;

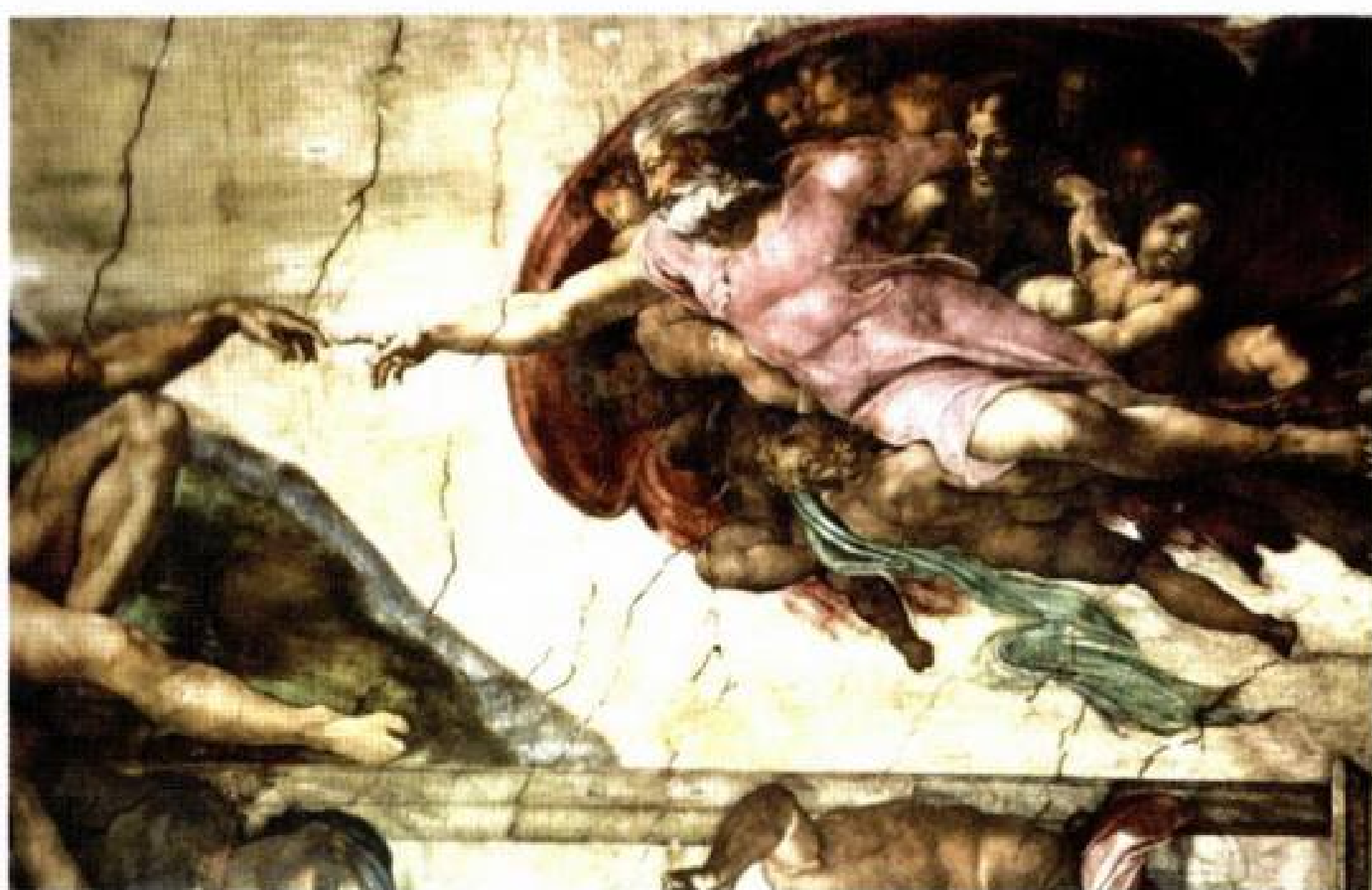
Πρώτ' απ' όλα, το ότι οι παλαιότερες κοινωνίες ήταν φιλοσοφικά θεμελιωμένες, ότι συγκροτούντο και εξελίσσονταν στα αυστηρά πλαίσια αυτής τη φιλοσοφικής τους θεμελίωσης, καλλίτερα της φιλοσοφικής τους θέσμισης, δεν χωρεί καμία αμφισβήτηση, τουλάχιστον μέχρι τη νεωτερική περίοδο. Αυτοί που συμπύκνωναν και εξέφραζαν με έργα την εκάστοτε φιλοσοφική θέσμιση των κοινωνιών, ικανοποιώντας και προωθώντας έτσι τους συλλογικούς στόχους, δηλαδή οι συστηματικοί διανοητές, οι ιερείς, οι Αρχιτέκτονες και οι λοιποί λειτουργοί της Τέχνης και οι πολιτικοί αρχηγοί, είχαν περίοπτη θέση στις κοινωνίες αυτές. Γιατί και η Πολιτική την προώθηση των συλλογικών στόχων των κοινωνιών επεδίωκε, οι οποίοι στόχοι προερχόντουσαν από τη φιλοσοφική τους θέσμιση. Ο προϊστορικός Σαμάν με τις τέχνες του έθετε τον άνθρωπο σε συνδιαλλαγή με τον τότε Κόσμο (του), προσδίδοντάς του έτσι υπαρξιακή ελευθερία, που υπήρξε κατ' αρχήν η χασοτική, η άνευ διευθύνσεων και προσανατολισμού πραγματικότητα, στην συνέχεια η αποτύπωση του άπειρου κόσμου των άστρων. Ο Φαραώ εξασφάλιζε την ένταξη των κοινωνιών στον

*Ο κ. Ν. Χιωτίνης είναι καθηγητής του τμήματος Εσωτερικής Αρχιτεκτονικής, Διακόσμησης και Σχεδιασμού Αντικειμένων του ΤΕΙ-Α

προαιώνιο και σταθερό Χώρο και Χρόνο και στους προαιώνιους και σταθερούς νόμους του, νόμους που κατέγραφε και ενέτασσε στη καθημερινή ζωή, ανοίγοντάς της στον Κόσμο αυτόν. Ο Σωκράτης προτίμησε το θάνατο χάριν των νόμων της θεσμί- ζουσας Πόλεως - της Πόλεως που συμπύκνωνε και εξέφραζε τον όλο τρόπο ύπαρξης των τότε κοινωνιών. Στην Ανατολική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, αποτε- λούσε ποινή για τους πολίτες η απαγόρευση εκκλη- σιασμού τους, η απαγόρευση δηλαδή της ερωτικής τους σχέσης με την προαιώνιο υπερ-χρονική και υπερ-χωρική πραγματικότητα και Εκπορεύουσα Αρχή του Παντός. Στην Ανατολή η ζωή ετίθετο καταδήλως σε δεύτερη μοίρα, μπροστά στο στόχο συνδιαλλαγής των ανθρώπων με την κοσμική πραγματικότητα του κενού και του απείρου, όπως αυτή εκφράστηκε από τους μεγάλους μύστες της και τις κάθε είδους Τέχνες της βεβαίως.

Αλλά και από την απαρχή της νεωτερικής εποχής, μέχρι τις μέρες μας, η Ιστορία εξελίσσεται κατά τον ίδιο τρόπο, παρά τον φαινομενικό εξοστρακισμό κάθε μεταφυσικής αναζήτησης, καλλίτερος ο όρος μετα-(νευτώνειας και δαρβίνειας) φυσικής αναζή- τησης. Οι προτεραιότητες της ζωής εξακολουθούσαν να εξαρτώνται από την κάθε φορά φιλοσοφική θεμελίωση ή θέσμιση των κοινωνιών, δηλαδή από την κάθε φορά άποψη περί Κόσμου, Ζωής και την εξ' αυτού αναζήτηση υπαρξιακής ταυτότητας και εμβέλειας.

Έτσι από την λεγόμενη Αναγέννηση, η Τέχνη εξακο- λουθεί να είναι τρόπος γνώσης και φανέρωσης του Κόσμου και εξακολουθούσε να έχει γι' αυτό

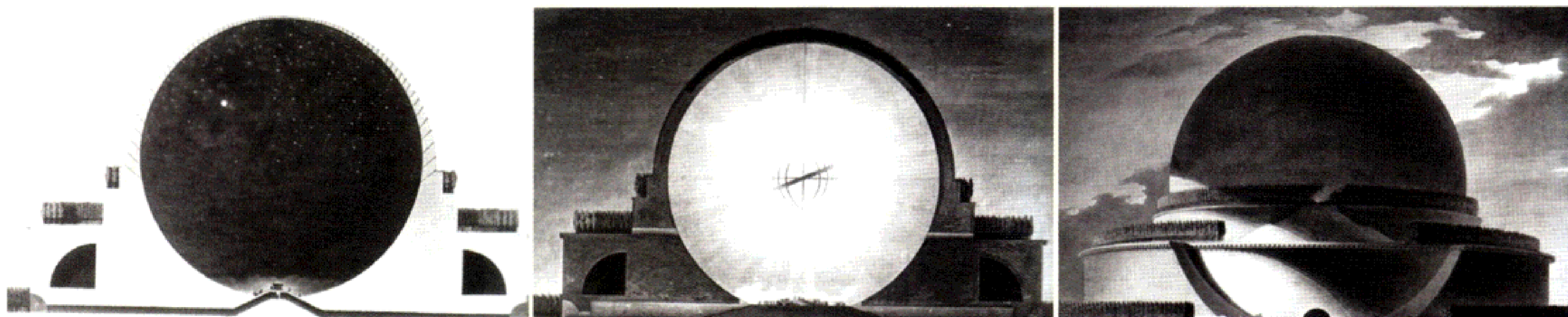

φ.1: Δημιουργία του Μιχαήλ Αγγέλου

φ.2: Πρώτος θόλος του Μπρουνελλέσκι

πρωτεύουσα θέση στο κοινωνικό γίνεσθαι. Άλλος βεβαίως ο προηγούμενος ιεροποιημένος Κόσμος της ελληνορωμαϊκής οικουμένης, άλλος ο Κόσμος όπως αυτός νοείται πλέον: ο νέος Κόσμος γίνεται σταδιακά γεωμετρικός, τρισδιάστατος και άπειρος, και του οποίου όλα τα συστατικά, ακόμα και τα έσχατα τοποθετημένα, βρίσκονται όλα στο ίδιο οντολογικό επίπεδο, και τελικώς μηχανικός, όταν η Κοσμολογία γίνει φυσική θεωρία με τον θρίαμβο του Νεύτωνα. Αυτός ο Κόσμος σταδιακά αναπαριστάται μέσα από την αρχιτεκτονική και τις λοιπές Τέχνες, για να φέρει σε συνδιαλλαγή τους ανθρώπους με αυτόν, επεκτεί- νοντας προς αυτόν πλέον την εμβέλειά τους και προσανατολίζοντας έτσι προς αυτόν τον νέο Κόσμο την αναζήτηση υπαρξιακής ελευθερίας. Όταν δε λέμε σταδιακά, φανταστείτε την πορεία της ζωγραφικής π.χ. από τη δημιουργία του Μιχαήλ Αγγέλου (φ.1) και τον πρώτο θόλο του Μπρουνελλέσκι (φ.2), έως την επαναστατική αρχιτεκτονική των τελών του 18^{ου} αιώνας (φ.3), όπου σαφώς αναζητείτο η σύνδεσή μας με τον νέο νευτώνειο Κόσμο και την αρχιτεκτονική του 19^{ου} αιώνας όπου αναζητείτο η δημιουργία κτηρίων -κατακτήσεων του χώρου- π.χ. ο Πύργος του Eiffel (φ.4) - και η στη συνέχεια ανάδειξη σε μπέστ-σέλερς

φ.3: Επαναστατική αρχιτεκτονική των τελών του 18^{ου} αιώνας

των μυθιστορημάτων του Ι. Βέρν, που προσέφεραν υπαρξιακή ελευθερία επεκτείνοντας τη χωρική εμβέλεια του ανθρώπου.

Στο ΧΧ^ο αιώνα η Ιστορία εξελίσσεται με τον ίδιο τρόπο. Από τη μια μεριά οι πρωτοπόροι διανοητές προσπαθούν να προωθήσουν ένα νέο υπαρξιακό πεδίο αναφοράς της ανθρωπότητας, μέσα από νέες ερμηνείες της κοσμικής και ιστορικής πραγματικότητας, από την άλλη οι κοινωνίες παραπαίουν μεταξύ αυτών των νέων εν πολλοίς δυσνόητων δεδομένων και της φαινομενικά τουλάχιστον εδραιωμένης νευτώνειας και εν συνεχεία της δαρβίνειας συρρίκνωσης της ανθρώπινης εμβέλειας. Άλλωστε αυτή η συρρίκνωση της ανθρώπινης εμβέλειας στα στενά πλαίσια

της σημερινής φυσικής ζωής, οδήγησε μοιραίως στην αναγωγή του καταναλωτισμού σε οντολογικό επίπεδο, καθ'όσον παρουσιάζεται ως η μόνη εναπομείνασα δυνατότητα άντλησης υπαρξιακού νοήματος και υπαρξιακής ελευθερίας. Όμως φαίνεται πως για διαφορετικά κάθε φορά λόγους, επιβιώνουν ή αναβιώνουν ή και ανακατασκευάζονται για πολιτικούς λόγους (με τη σημερινή έννοια του όρου πολιτική) παλαιότερες οντολογίες ενίοτε υπό μορφή φονταμενταλισμών. Οι δύο μεγάλοι πόλεμοι, ιδιαιτέρως ο 2^{ος}, σε υπαρξιακές φαντασιακές έννοιες και υποσχέσεις στηρίχτηκαν, για να στείλουν εκατομμύρια ανθρώπων στο θάνατο, ενώ τέτοια φαντασιακά εξακολουθούν να αναδεικνύουν και να στηρίζουν κοσμικές εξουσίες σε Δύση και Ανατολή, όπου βεβαίως ο θρησκευτικός (οντολογικός) φονταμενταλισμός και η εξ αυτού πάση θυσία προσπάθεια άντλησης νοήματος ζωής και υπαρξιακής ελευθερίας, είναι προφανής.

Μη ξεχνάμε ακόμα πως η Ευρώπη οφείλει την ύπαρξη και εξέλιξή της στα φιλοσοφικά της θεμέλια, αυτά που εγκαθίδρυσαν σε αυτήν ειρήνη και συνεργασία. Στην τελετή ανάληψης των καθηκόντων του, ο νέος Πρόεδρος των ΗΠΑ Μπαρρακ Ομπάμα, μίλησε σχεδόν όπως θα μιλούσε ένας πατριάρχης, μη ξεχνάμε άλλωστε πως κάθε ομιλία αμερικανού πολιτικού τελειώνει με την ευχή «ο θεός να σας ευλογεί» ή κάτι παρόμοιο. Ο γνωστός μας S. Huntington, ένας από τους επιφανείς θεωρητικούς της αμερικανικής γεωπολιτικής στρατηγικής, αναλύει πως η πολιτισμική ταυτότητα θα είναι όλο και περισσότερο σημαντική στο μέλλον και ο κόσμος θα διαμορφωθεί σε μεγάλο βαθμό από τις αλληλεπιδράσεις μεταξύ των επτά ή οκτώ - κατά τη γνώμη του- μεγαλύτερων πολιτισμών. Δεν συμφωνούμε με αυτήν την καταμέτρηση, αλλά

φ.4: Πύργος του Eiffel

σημασία έχει πως επισημαίνει την καθοριστική σημασία των πολιτισμών στην εξέλιξη των κοινωνιών και των κρατών, στην εξέλιξη της Ιστορίας. Οι αναδυόμενες οικονομίες της Ασίας, που καταδήλως έχουν ήδη αναχθεί σε παγκόσμιες δυνάμεις, στηρίζουν τις οικονομίες τους εν πολλοίς στον τρόπο με τον οποίον υπάρχουν και θεωρούν το υπαρξιακό πεδίο αναφοράς τους, δηλ. στον Πολιτισμό και στην Παράδοσή τους, δηλαδή στους τρόπους που παραδοσιακά νοηματοδοτούσαν τον Κόσμο και τις προτεραιότητες της Ζωής τους. Τα ισλαμικά κράτη, που «εκσυγχρονίζόμενα», αντί να εκδυτικοποιηθούν πολιτισμικώς, ανέσυραν την (φιλοσοφική) ιδιοπροσωπία τους, την επεξεργάστηκαν ίσως, την προέταξαν και με αυτήν πορεύονται. Και για να έλθουμε στα καθ' υμάς: η ίδια η ύπαρξη του νεοελληνικού κράτους οφείλεται στην Πολιτισμική της Παράδοση και σε αυτά που η Δύση πρόσμενε, ίσως και να εξακολουθεί να προσμένει, από αυτήν. Πολιτισμική πολιτική κάνει τελευταία και η Τουρκία, που εγκαταλείπει την κεμαλική εμμονή στη συγκρότηση ενός νεωτερικής εμπνεύσεως έθνους-κράτους - άλλωστε αυτά έχουν πλέον δείξει τα όριά τους - και περνά στην πολιτική Νταβούτογλου, που

δίνει έμφαση στον ισλαμικό πολιτισμό επιχειρώντας αναβίωση της οθωμανικής αυτοκρατορίας. Η νέα γεωπολιτική στρατηγική της «Δύσεως» ξεκινά από την αναγνώριση της σημασίας των Πολιτισμών και με βάση αυτήν την αναγνώριση σχεδιάζει την Πολιτική της, ενώ στην Ελλάδα οι πολιτικοί δείχνονται να είναι εκτός τόπου και χρόνου.

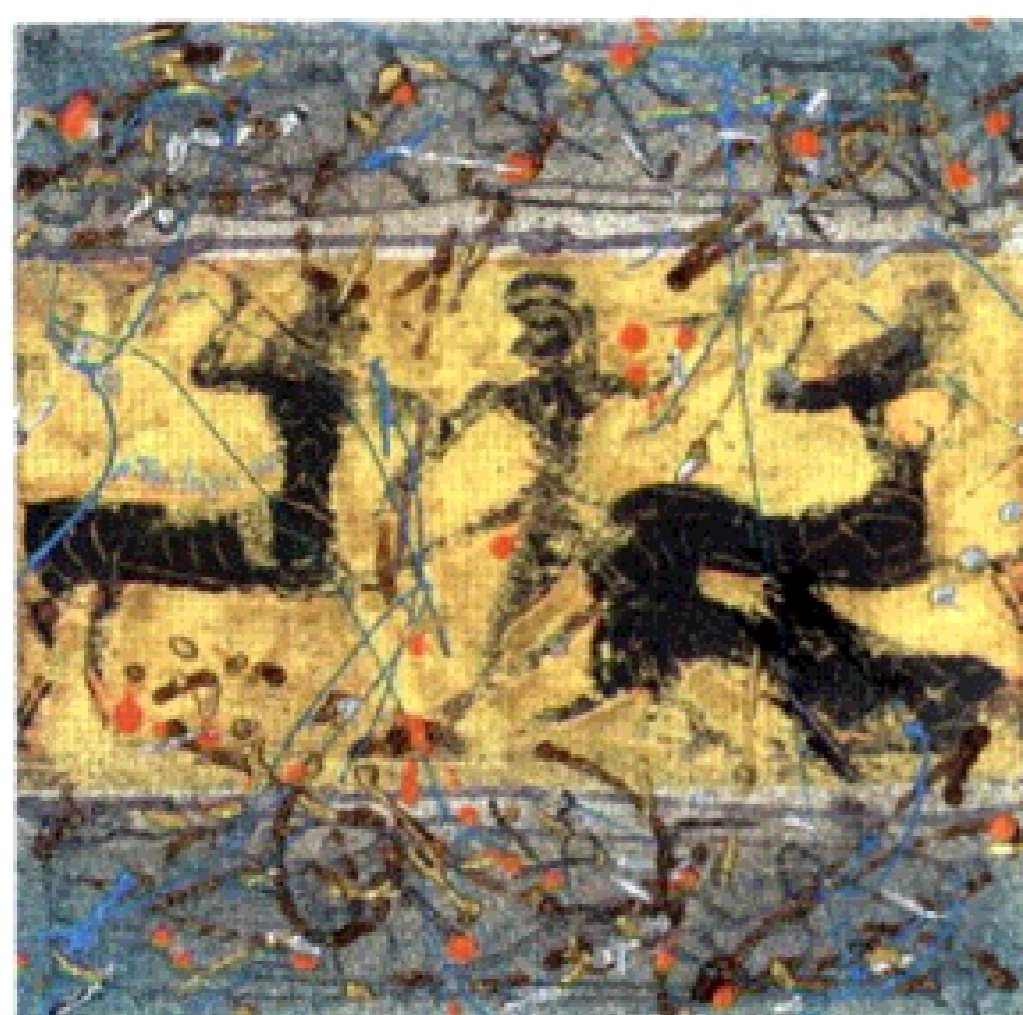
Δεν μπορούμε βεβαίως να βεβαιώσουμε πως θα επαληθευτεί η πρόβλεψη του Μαρλρώ πως ο ΧΧΙ^{ος} αιώνας θα είναι αιώνας της «μεταφυσικής», με άλλα λόγια μία νέας βαθύτερης νοηματοδότησης της Ζωής και του Κόσμου, πέραν των στενών οριζόντων του προφανούς. Σε κάθε περίπτωση όμως είναι φανερό ότι η σημερινή ανθρωπότητα αναζητά μια νέα πολιτισμική πρόταση και συνείδηση, ενδεχομένως οικουμενική, καθόσον τα αδιέξοδα - αδιέξοδα κοινωνικά, οικονομικά και οικολογικά αυτά δηλαδή που απειλούν την ύπαρξη του ίδιου του πλανήτη μας - δείχνουν ολοένα και περισσότερο ανυπέρβλητα και καταδήλως προέρχονται από τους τρόπους που νοηματοδοτούμε την ύπαρξή μας, αναζητώντας υπαρξιακή ταυτότητα και εμβέλεια, δηλαδή ελευθερία. Η όποια έτσι συνέχιση της Ιστορίας, από αυτά θα εξαρτηθεί.

Κυκλοφόρησε...

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ-ΜΑΡΙΝΑ Μ. ΤΣΙΛΑΓΑ

Οι τεχνικές της ζωγραφικής

μέσα από το έργο μεγάλων ζωγράφων

ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ

Κυκλοφόρησε από τις Εκδόσεις ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ, το νέο βιβλίο της κ. **Λίνας Τσίλαγα**, ζωγράφου, καθηγήτριας της ΣΑΕΤ, της ΣΓΤΚΣ, με τίτλο: **«Οι τεχνικές της ζωγραφικής μέσα από το έργο μεγάλων ζωγράφων»**

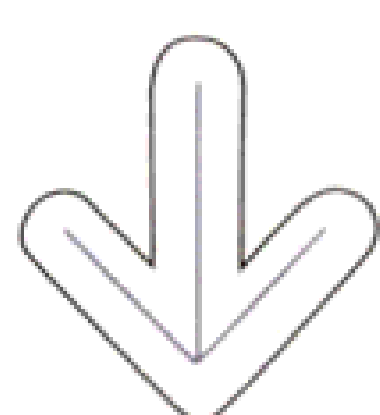
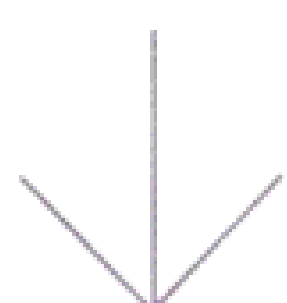
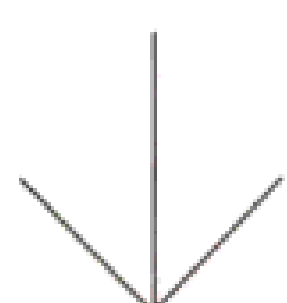
Λίγα λόγια για το περιεχόμενο του βιβλίου (από την εισαγωγή)

Σκοπός του βιβλίου είναι η μελέτη της εξέλιξης και της χρήσης των υλικών στη ζωγραφική διαμέσου των διασωθέντων μαρτυριών για κάθε εποχή, που βασίζονται πάνω στα υλικά και τις τεχνικές που χρησιμοποίησαν οι μεγάλοι ζωγράφοι...

...Θα τοποθετήσουμε ιστορικά αυτά τα υλικά, δηλαδή από πότε εμφανίστηκαν και πώς χρησιμοποιήθηκαν στις διάφορες εποχές και θα ασχοληθούμε με τη σύστασή τους και τον τρόπο παρασκευής τους...

...Στο δεύτερο μέρος, αναλύονται οι ιδιότητες των χρωστικών ουσιών... στοιχεία απαραίτητα... τόσο για τον καλλιτέχνη... όσο και για τον συντηρητή έργων τέχνης...

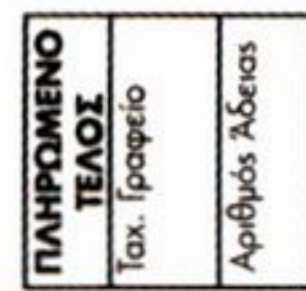
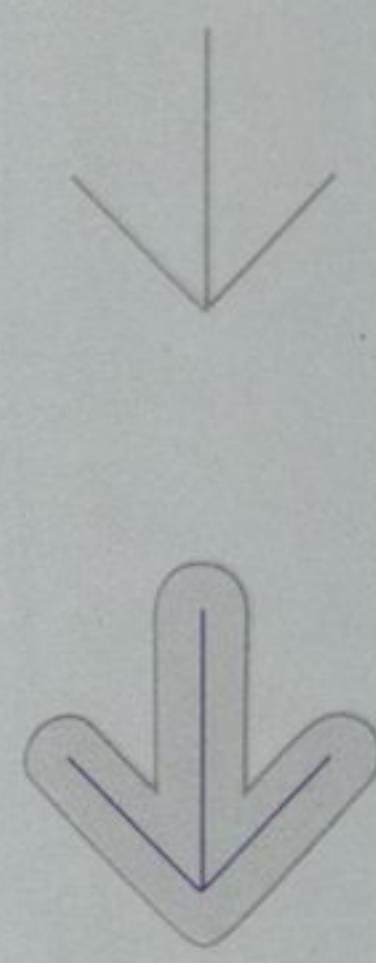

Δημοσίευση άρθρων

Γίνονται δεκτά άρθρα που πραγματεύονται **επίκαιρα ζητήματα στο χώρο της εκπαίδευσης ή και θέματα γενικότερου ενδιαφέροντος**. Τα κείμενα πρέπει να αποστέλλονται με e-mail, σε μορφή Word, ενώ οι φωτογραφίες που τα συνοδεύουν πρέπει να είναι σε ηλεκτρονική μορφή (.tiff ή .jpg) σε υψηλή ανάλυση. Η βιβλιογραφία, αν υπάρχει, παρατίθεται μόνο με τη μορφή υποσημειώσεων. Τα άρθρα, τα οποία μπορεί να είναι πρωτότυπα ή αναδημοσιεύσεις, δεν επιτρέπεται κατά κανόνα να υπερβαίνουν τις 2.000 λέξεις.

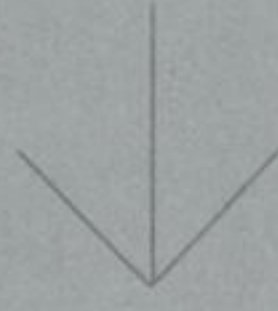
Για να δημοσιευτεί ένα κείμενο, πρέπει να εγκριθεί από την Συντακτική Επιτροπή. Η μερική ή ολική αναπαραγωγή κειμένων του περιοδικού επιτρέπεται μόνο με την άδεια του Εκδότη.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνούν με την κα Ι. Αναστασάκου, τηλ.: 210 5385174,
Fax: 210 5385852, e-mail: eee@teiath.gr

Αν. Σπυριδωνος, 122 10 Αιγάλεω
Τηλ.: 210 538 5100, fax: 210 591 1590
e-mail: info@teiath.gr, webmaster@teiath.gr

ISSN 1791-7247

www.teiath.gr